

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.834 van 21 juni 2001
in de zaak A. 98.209/VII-23.115.**

In zake : Herman ROEYKENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. CLAEYS,
kantoor houdende te GENT/WONDELGEM,
Sint-Markoenstraat 18

tegen :

het Rijksinstituut voor ziekte- en invalidi-
teitsverzekering (RIZIV).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman ROEYKENS op 8 december 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 september 2000 van het RIZIV, waarbij zijn beroep tegen de beslissing van 6 juli 2000 van het RIZIV, dienst voor geneeskundige verzorging, nationale commissie tandartsen-ziekenfondsen, stuurgroep "Kwaliteitspromotie Tandheelkundigen", ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard, en van het voormelde besluit van 6 juli 2000, waarbij door de stuurgroep zou zijn vastgesteld dat verzoekers aanvraag tot accreditering voor 1999 niet voldoet aan de voorwaarden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 april 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. CLAEYS die verschijnt voor de verzoeker en van Adjunct-adviseurs G. VAN HAUWE en P. VAN MENEN, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Wettelijk en reglementair kader

Overwegende dat het wettelijk en reglementair kader van de zaak zich in de huidige stand van het geding als volgt aandient :

1.1. Het voorliggend geschil heeft betrekking op de accreditering van de verzoeker, een tandarts.

1.2. De artikelen 36bis en 36ter van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (Z.I.V.-wet) bepalen respectievelijk :

"Art. 36bis.

§ 1. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op gezamenlijke voordracht van de Ministers die respectievelijk Sociale Zaken en Volksgezondheid onder hun bevoegdheid hebben, de voorwaarden en de procedure overeenkomstig dewelke een regeling inzake accreditering van sommige geneesheren wordt ingesteld.

Het bedoelde besluit wordt genomen op voorstel van de nationale Commissie Geneesheren-Ziekenfondsen. De Ministers kunnen de termijn bepalen waarbinnen de Commissie een voorstel kan doen. Indien dat voorstel niet binnen de termijn wordt gedaan of indien de Ministers zich er niet bij kunnen aansluiten, kunnen zij een eigen voorstel aan de Commissie voorleggen. De Commissie geeft dan advies over dat voorstel binnen de door de Ministers bepaalde termijn. Na het verstrijken van die termijn kan dan over het besluit, in voorkomend geval aangepast aan het advies van de Commissie, beraadslaagd worden in de Ministerraad.

De accreditering impliceert het voldoen aan bepaalde kwaliteitsvereisten, waaronder:

- een systeem van continue opleiding;
- de kwaliteitscontrole door ambtsgenoten ('peerreview') georganiseerd in het kader van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies;
- de optimale organisatie van de medische praktijk georganiseerd in hetzelfde koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967.

De Koning stelt, volgens de hiervoren bedoelde procedure, tevens de organen vast die instaan voor de organisatie van de accreditering, alsmede hun samenstelling en werkingsregels.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op gezamenlijke voordracht van de Ministers die respectievelijk Sociale Zaken en Volksgezondheid onder hun bevoegdheid hebben, en op voorstel van de betrokken akkoorden of overeenkomstencommissie bedoeld in artikel 26, een regeling inzake accreditering uitwerken voor de in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 van hetzelfde koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 bedoelde beroepsbeoefenaars".

"Art. 36ter.

§ 1. In afwachting dat de Koning, overeenkomstig de bepalingen van artikel 36bis, een reglementering betreffende de accreditering voor de geneesheren, de tandheelkundigen en de apothekers gespecialiseerd in klinische biologie, heeft ingevoerd, wordt die materie verder geregeld door de in artikel 50, § 1, bedoelde nationale akkoorden

geneesheren-ziekenfondsen en tandheelkundigen-ziekenfondsen en door de in artikel 48 bedoelde overeenkomst met de apothekers".

1.3. Vermits de Koning prima facie nog geen reglementering betreffende de accreditering van de tandheelkundigen heeft ingevoerd, wordt die materie verder geregeld door de in artikel 50, § 1, van de ZIV-wet bedoelde nationale akkoorden tandheelkundigen-ziekenfondsen.

1.4. Voor wat betreft de tandheelkundigen werd, onder meer aangaande de accreditering, een eerste nationaal akkoord tandheelkundigen-ziekenfondsen gesloten op 18 december 1996. De partijen kwamen overeen een systeem van accreditering van de tandheelkundigen in werking te brengen onder de algemene voorwaarden die waren vastgesteld in het document "accreditering" dat als bijlage bij het akkoord werd gevoegd. De accreditering had op zijn vroegst uitwerking met ingang van 1 januari 1998. De bijlage inzake de accreditering bepaalde onder meer dat een stuurgroep "kwaliteitspromotie" opgericht werd waarvan de leden aangesteld werden door de nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen. Vóór 1 juli 1997 diende de stuurgroep, aan de hand van bepaalde principes, de procedure en de modaliteiten uit te werken waaraan de tandheelkundigen moeten voldoen zodat, na goedkeuring ervan door de nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen, de individuele accreditering van start kon gaan vanaf 1 januari 1998. De voormelde principes hadden onder meer betrekking op de bijscholing en de intercollegiale evaluatie van de praktijk of peer-review. Een geaccrediteerde tandheelkundige ontvangt een vast bedrag per jaar als accrediteringshonorarium.

De werking van de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen werd vastgelegd in een reglement. Bij de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen

werd een commissie van beroep opgericht en haar werking is eveneens vastgelegd in een reglement.

Op 14 december 1998 werd een nieuw nationaal akkoord gesloten tussen de tandheelkundigen en de ziekenfondsen. De partijen kwamen overeen het systeem van accreditering dat in 1998 in werking werd gebracht in de loop van het akkoord verder te zetten onder de algemene voorwaarden die zijn vastgesteld in het document "accreditering" als bijlage bij het akkoord. De nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen stelt het bedrag van het jaarlijks forfaitair honorarium vast op 75.000 frank.

De bijlage accreditering ziet er als volgt uit :

"ACCREDITERING

1. Om mee te werken aan het selecteren van de beste verzorging en de beste voorwaarden inzake kostprijs te garanderen, moet een bijzondere inspanning worden gedaan voor de promotie van zowel de kwaliteit als de economie van de tandverzorging.

2. Daartoe wordt een Stuurgroep 'kwaliteitspromotie' opgericht die bestaat uit :
(...)

3. Vóór 15 januari 1999 bepaalt de Nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen, op voorstel van de Stuurgroep geformuleerd op basis van de onder punt 4 vermelde principes, de procedure en de modaliteiten waaraan de tandheelkundigen moeten voldoen om in 1999 geaccrediteerd te worden. Deze zullen principieel een bestendinging zijn van de toestand in 1998.

De Nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen behoudt echter over alle domeinen van de accreditering een initiatiefrecht.

4. Principes.

a) Praktijkregister.

(...)

b) Bijscholing.

Om te worden geaccrediteerd en te blijven moet jaarlijks een minimum hoeveelheid bijscholing worden gevolgd.

De hoeveelheid bijscholing en de waardering ervan wordt bepaald met een uit te werken puntensysteem. In het bijscholingspakket worden elementen opgenomen die handelen over de ethische en economische aspecten van de praktijkvoering.

De organisatoren van de cursussen moeten hiervoor worden erkend en via follow up constant worden geëvalueerd.

c) Intercollegiale evaluatie van de praktijk of peer review.

Het beroep zal debat-ontmoetingen organiseren met een maximum aantal deelnemers. Een uitwisseling van ervaring, gebaseerd op eenieders persoonlijke ervaring, zal bij de deelnemers leiden tot een betere waardering van hun persoonlijke praktijk.

De peer reviewgroeperingen kunnen van de diensten van het R.I.Z.I.V. en van de werkgroep Medicometrie van de Nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen de voor hun evaluatie nuttige statistische gegevens krijgen.

Deel uitmaken van een dergelijke discussiegroep (peer review) is een accrediteringsvoorwaarde.

(...)

e) De procedure voorziet in een beoordeling op naamloze dossiers.

5. (...)

6. (...)

7. De geaccrediteerde tandheelkundige ontvangt een vast bedrag per jaar als accrediteringshonorarium";

2. Feitelijk kader

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak zich in de huidige stand van het geding als volgt aandienen:

2.1. De voorliggende zaak heeft betrekking op de accreditering voor het jaar 1999 van de verzoekende tandarts.

2.2. Met een brief van 10 juli 1998 deelt de dienst voor geneeskundige verzorging van het RIZIV aan de verzoeker mee dat de stuurgroep kwaliteitsbevordering van de nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen diens aanvraag tot deelname aan de accrediteringsregeling heeft aanvaard.

Als bijlage werd een individueel aanwezigheidsblad toegevoegd, waarop de aanwezigheid op de bijscholingsactiviteiten en op de peer-reviews diende te

worden geregistreerd, en een begeleidend schrijven met verdere informatie over de te volgen procedure.

2.3. De verzoeker betoogt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij, dat hij een accrediteringsaanvraag indiende samen met zijn echtgenote, Inge MATTHEEWS, eveneens tandarts.

Prima facie diende de verzoeker een individueel aanwezigheidsblad in betreffende de deelname aan de peer-reviews (met name op 8 april 1999 en 16 december 1999), alsook een formulier betreffende zijn deelname aan bijscholingsactiviteiten.

Daaruit blijkt onder meer dat de verzoeker ook in de Verenigde Staten een bijscholing volgde (op 13 en 14 december 1999).

2.4. Op 6 juli 2000 wordt de tweede bestreden beslissing genomen, betekend met een brief van 17 juli 2000, die als volgt luidt:

**"Rijksinstituut voor ziekte- en
invaliditeitsverzekering**

DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
VERZORGING
Nationale commissie tandartsen-
ziekenfondsen
Stuurgroep 'Kwaliteitspromotie
Tandheelkundigen'

Geachte Heer, Mevrouw,

Bij de administratieve afhandeling van de accreditering voor 1999 wordt er voor elk dossier afzonderlijk gecontroleerd of er voldaan werd aan de door de Stuurgroep 'Kwaliteitspromotie' vastgestelde criteria.

Dit betekent in de eerste plaats dat er gecontroleerd wordt of de tandheelkundige zijn of haar accrediteringsaanvraag voor 1999 heeft gedaan. Daarnaast wordt er op basis van de gegevens die door de organisatoren werden overgemaakt nagegaan of er door de tandheelkundige 2 peer-review sessies werden bijgewoond en het benodigde aantal accrediteringseenheden werd behaald in 1999.

Bij nazicht heeft de Stuurgroep vastgesteld dat uw accreditering voor 1999 niet voldoet aan één of meerdere van deze voorwaarden. Er werd namelijk vastgesteld dat U:

- * In 1999 geen aanvraag tot accreditering hebt ingediend.
- In 1999 geen minimum van 100 eenheden hebt behaald voor bijscholingsactiviteiten.
- * In 1999 geen enkele of slechts 1 peer-review sessie hebt bijgewoond.

De Stuurgroep Kwaliteitspromotie heeft daarom beslist dat U voor 1999 geen aanspraak kunt maken op het forfaitair accrediteringshonorarium ter waarde van 75.000 Bfr.

Dit betekent dat het jaar 1999 met de daarin bijgewoonde bijscholingsactiviteiten wegvalt en niet zal meetellen voor de vijfjarige cyclus.

Voor het jaar 2000 komt U terug in aanmerking voor accreditering, op voorwaarde dat U dan aan de voorwaarden voldoet die door de Stuurgroep Kwaliteitspromotie zijn vastgelegd (zie document 'De accreditering van de Tandheelkundige in 2000', dat aan alle tandheelkundigen werd opgestuurd).

Indien U niet akkoord gaat met deze beslissing, kunt U volgens de daartoe vastgelegde procedure beroep aantekenen bij de Commissie van Beroep opgericht bij de Stuurgroep Kwaliteitspromotie Tandheelkundigen (zie bijlage).

Hoogachtend,
De Adviseur
L. MAROY".

2.5. Op 16 augustus 2000 gaat de verzoeker tegen deze beslissing in beroep bij de commissie van beroep van de stuurgroep "kwaliteitspromotie tandheelkundigen".

Hij schrijft :

"Bij deze wens ik in beroep te gaan tegen de beslissing van de stuurgroep om mij uit te sluiten van accreditering over de periode 1999 op volgende basis:

1. in 1999 geen aanvraag tot accreditering te hebben ingediend;
2. In 1999 geen enkele of slechts 1 peer-review sessie te hebben bijgewoond.

Vooreerst werd mijn accrediteringsaanvraag ingediend samen met deze van mijn echtgenote Inge MATTHEEUWS (3-91157-44-001) waarvoor wel een toelating werd bekomen en waarvoor er geen problemen werden onderkend inzake indiening van de nodige stukken.

De accrediteringsaanvraag voor 2000 werd intussen op eenzelfde wijze (via de post en voor 2000 aangetekend) verstuurd en na telefonisch contact met dhr Pieter VAN MEENEN ook bevestigd als toegekomen.

Vervolgens dien ik mijn zogenaamde afwezigheid, volgens dhr VAN MEENEN van 08-04-1999 met klem tegen te spreken. Bijgaand vindt u mijn aanwezigheidsformulier terug welke ondertekend werd door mevrouw An DE WITTE en dit zowel voor een peer-review sessie van 08-04-1999 als voor deze van 16-12-2000. Na contactname met collega DE WITTE is zij bereid op uw vraag mijn deelname aan betwiste peer-review te bevestigen. Het onderwerp van deze peer-review (08-04-1999) in onze groep betrof wortel- of tandhalsgevoeligheid, zijn diagnostiek en behandeling. Deze review werd gehouden in het ortho-lokaal UZ Gent, De Pintelaan 185, 9000 Gent.

Ik hoop dan ook dat deze beslissing van de stuurgroep alsnog kan verworpen worden om zodoende mijn inspanningen voor 1999, inzake bijscholingsactiviteiten in het kader van de vijfjarige cyclus, wel te laten meetellen".

Als bijlage bij het schrijven gaat een document waaruit op het eerste gezicht blijkt dat de verzoeker op 8 april 1999 en op 16 december 1999 deelnam aan de zogenaamde "intercollegiale toetsing" (peer-review), hetgeen bevestigd wordt door stempel en handtekening van An DE WITTE, assistente conserverende tandheelkunde en endodontologie van het UZ Gent.

2.6. Op 12 oktober 2000 krijgt de verzoeker de eerste bestreden beslissing betekend, genomen op 28 september 2000. Die beslissing luidt als volgt :

**"RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE-EN
INVALIDITEITSVERZEKERING**

Openbare instelling opgericht bij
de wet van 9 augustus 1963
Tervurenlaan 211 - 1150 BRUSSEL

Dienst voor geneeskundige verzorging
NATIONALE COMMISSIE TANDHEELKUNDIGEN-ZIEKENFONDSEN
STUURGROEP KWALITEITSPROMOTIE TANDHEELKUNDIGEN
COMMISSIE VAN BEROEP

ZITTING VAN 28 SEPTEMBER 2000

BEROEP OP 16 augustus 2000

INGESTELD DOOR de h. ROEYKENS Herman, Molendreef 24,
9920 Lovendegem,

TEGEN DE BESLISSING VAN DE STUURGROEP KWALITEITSPROMOTIE DD. 6juli 2000

WAARBIJ de accreditering voor het jaar 1999 geweigerd.

Aanwezige effectieve leden:

De hh. BRAEM (Voorzitter), MESTRUM, BERCY.

Aanwezige stemgerechtigde plaatsvervangende leden:

De hh. BERGE, VANDEWALLE, GUILLAUME.

Aanwezige niet-stemgerechtigde plaatsvervangende leden :

De hh. NAERT, VAN NUIJS.

BESLISSING

Na beraadslaging beslist de Commissie van Beroep met unanimité van stemmen het beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren. Deze beslissing is gebaseerd op het feit dat het verzoekschrift geen nieuwe elementen bevat die het tekort aan aanwezigheden tijdens peer-review sessies invult. De beslissing van de Stuurgroep blijft dus behouden.

In geval van betwisting kan binnen de 60 dagen na de kennisgeving van de beslissing van de Commissie van Beroep een verzoekschrift bij de Raad van State worden ingediend.

De Secretaris,
L. MAROY

De Voorzitter,
Prof M. BRAEM."

2.7. In een aangetekend schrijven van 9 november 2000 bevestigt An DE WITTE dat de verzoeker deelnam aan de intercollegiale toetsingen (peer-reviews) op 8 april 1999 en 16 december 1999;

3. Ontvankelijkheid van de vordering

Overwegende dat ambtshalve vastgesteld moet worden dat het beroep onontvankelijk is, in zoverre gericht tegen het tweede bestreden besluit, daar tegen dit besluit een georganiseerd administratief beroep open stond, welk beroep overigens werd uitgeput en heeft geleid tot het eerste bestreden besluit;

4. Gegrondheid van de vordering

Overwegende dat krachtens artikel 17 § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Ernstige middelen

4.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, dat de partijen de volgende argumenten ontwikkelen :

4.1.1.1. De beide middelen zijn zeer nauw met mekaar verbonden.

De verzoeker beklaagt er zich in wezen over dat de verwerende partij zich heeft gesteund op een onvolledig dossier, hetgeen respectievelijk een schending inhoudt van het zorgvuldigheidsbeginsel en een dwaling omtrent de feiten.

De middelen worden als volgt geformuleerd :

"Eerste middel: Schending van de wet : miskennen van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Doordat de Commissie van Beroep zich heeft gebaseerd op een onvolledig dossier, waarbij door foutieve verwerking, registratie of het verloren gaan van alle of sommige gegevens van de aanvraag of het dossier van verzoeker de stuurgroep en later de Commissie van Beroep tot het besluit kwam dat de aanvraag niet voldeed aan de gestelde voorwaarden.

Terwijl de stuurgroep en de Commissie van Beroep zich diende te baseren op de door verzoeker ingediende aanvraag en de daarbij gevoegde stukken en niet op het onvolledig of foutief verwerkt of geregistreerd aanvraagdossier van verzoeker.

Dat de stuurgroep en de Commissie van Beroep bij de feitenvinding geen feiten als bewezen of niet bewezen mochten beschouwen zonder bij de administratie of bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel of naar het oordeel van de Stuurgroep of de Commissie van Beroep van aard waren de voorstelling der feiten of van zijn

toestand geloofwaardig te maken; (LAMBRECHTS, W., Geschillen van Bestuur, Reeks 'Recht en Praktijk' nr. 13, pag 78, Kluwer Rechtswetenschappen, Antwerpen, 1994).

Dat het middel moet worden aangenomen;

Tweede middel: Schending van de wet : dwaling omtrent de feiten.

Doordat de Stuurgroep had gesteld en meende te moeten aanvaarden dat in 1999 door verzoeker geen aanvraag tot accreditering was ingediend en dat in 1999 geen enkele of slechts 1 peer-review sessie zou zijn bijgewoond door verzoeker en later de Commissie van Beroep had gesteld dat er geen nieuwe elementen zouden zijn aangebracht die het tekort aan aanwezigheden tijdens de peer-review sessies invulden;

Terwijl de aldus vastgestelde feiten flagrant onjuist zijn en zowel de Stuurgroep als de Commissie van Beroep enkel hadden kunnen, mogen en moeten vaststellen dat verzoeker aan alle voorwaarden voldeed, zowel wat betreft het indienen van een aanvraag tot accreditering in 1999, als wat betreft het bijwonen van het vereiste aantal peer-review sessies;

Dat, in beginsel het onderzoek der feiten niet onder de controle valt van de Raad van State;

Dat de feitelijke appreciatiebevoegdheid evenwel wordt begrensd door de wettigheid en de beoordelingsvrijheid de redelijkheid als grens heeft;

Dat de Raad van State aldus wel een zekere onderzoeksmacht heeft;

Dat, ingeval de ingeroepen feiten onjuist zijn, het door de administratieve overheid gevelde besluit als onwettig dient beschouwd te worden;

Dat de vergissing omtrent de feiten de administratieve rechtshandeling aantast, indien zij slaat op een motief dat de overheid ertoe gebracht heeft in één of andere zin te handelen;

Dat voornoemde foutief gedistilleerde feiten de kern vormen van de motivering en precies deze motieven ten grondslag liggen aan de genomen beslissing;

LAMBRECHTS, W., o.c., pag 81-82-83)".

4.1.1.2. De verwerende partij repliceert in haar nota:

"Het is zo dat de Stuurgroep bij de behandeling van het accrediteringsdossier 1999 van verzoeker zich gebaseerd heeft op de gegevens, toegestuurd per elektronische drager door de organisatoren van peer-reviews en/of bijscholing.

Op deze elektronische dragers bevinden zich de Riziv-nummers van de aanwezige tandheelkundigen op de peer-review sessies. Deze gegevens werden aan de

hand van informaticamiddelen nauwkeurig overgenomen in een databank en verder behandeld.

Ook op het niveau van de beroepsprocedure heeft de Commissie van Beroep, bij de totstandkoming van zijn beslissing, het volledige dossier in aanmerking genomen.

Er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van een dwaling omtrent de feiten";

4.1.2. Bespreking van de middelen

Overwegende dat de bovenstaande argumenten als volgt worden beoordeeld:

Op 6 juli 2000 besliste de stuurgroep 'kwaliteitspromotie' tandheelkundigen dat de verzoeker voor de accreditering voor 1999 niet voldeed aan de volgende accrediteringsvoorwaarden :

- in 1999 werd geen accrediteringsaanvraag ingediend;
- in 1999 werd geen enkele of slechts één peer-review sessie bijgewoond.

De verzoeker stelde tegen deze beslissing beroep in waarin hij aanvoert wél een accrediteringsaanvraag te hebben ingediend, en waarin hij er op wijst wél aan het vereiste aantal van twee peer-review sessies te hebben deelgenomen.

Bij dat beroepschrift voegde hij een stavingsstuk omtrent zijn deelname aan de peer-review sessies op 8 april en 16 december 2000.

Op 28 september 2000 beslist de commissie van beroep het beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren, omdat het beroepschrift geen nieuwe elementen zou bevatten die het tekort aan aanwezigheden tijdens de peer-review sessies invult.

Dit standpunt van de commissie van beroep lijkt op het eerste gezicht lijnrecht in te gaan tegen het neergelegde administratief dossier, waaruit prima

facie blijkt dat de verzoeker wel degelijk elementen aanbracht omtrent zijn aanwezigheden tijdens de peer-reviews.

Deze miskennis van de neergelegde stukken druist in tegen het zorgvuldigheidsbeginsel en ontnemt de bestreden beslissing van 28 september 2000 haar feitelijke grondslag.

Mogelijke problemen in verband met het gebruik van elektronische dragers ontslaan de verwerende partij er niet van acht te slaan op de door de verzoeker bijgebrachte stukken.

Bijgevolg zijn de beide middelen ernstig;

4.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de partijen de volgende argumenten ontwikkelen :

4.2.1.1. De verzoeker voert in zijn verzoekschrift het volgende aan :

"Dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

Dat immers verzoeker niet alleen riskeert het forfaitair accrediteringshonorarium ter waarde van 75.000.-Bef te verliezen, doch bovendien riskeert dat de in zijn hoofd in het jaar 1999 bijgewoonde bijscholingsactiviteiten wegvallen en dat deze niet zouden meetellen voor de vijfjarige cyclus;

Dat de opbouw van de accreditering in deze cyclus door de weigering wordt verstoord;

Dat verzoeker derhalve in een onzekere positie wordt geplaatst, nu verzoeker geen zekerheid meer heeft omtrent het aantal door hem te verwerven accrediteringseenheden in de opvolgende jaren;

Dat elke tandheelkundige immers een pakket bijscholingsactiviteiten dient te volgen dat het volledige domein van de tandheelkunde bestrijkt,

zulks binnen het accrediteringsgebeuren en de vijfjarige cyclus;

Dat in die optiek de deelgebieden die werden toegekend aan de bijscholingsactiviteiten, welke in 1998 en 1999 werden gevolgd, in rekening worden gebracht voor de volledige cyclus;

Dat verzoeker aan het doctoreren is, een zware privé-praktijk heeft en een precies ingevulde tijdsbesteding dan ook strikt noodzakelijk is om de door hem beoogde professionele en familiale doelstellingen te bereiken;

Dat, nu er een drempelactiviteit wordt opgelegd vanaf 2000 van 100 prestaties gedurende het voorgaande jaar, zulks geldt ook voor 1999, als bijkomende accrediteringsvoorwaarde, er een onzekerheid bestaat inzake accreditering voor het jaar 2000, welke wordt verrekend na de vijfjarige cyclus, m.a.w. in 2003".

4.2.1.2. De verwerende partij repliceert in haar nota :

"Verzoeker beweert, ten onrechte, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen.

Door de niet toekenning van de accreditering voor 1999 lijdt verzoeker enkel een financieel nadeel, namelijk het accrediteringsforfait ter waarde van 75000 frank wordt hem geweigerd.

Uw Raad heeft reeds herhaalde malen gesteld dat een geldelijk nadeel of het derven van een financieel voordeel niet als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan bestempeld worden.

Evenmin kan het wegvallen van het jaar 1999 met de daarin bijgewoonde bijscholingsactiviteiten en het bijgevolg niet meetellen van dit jaar voor de vijfjarige cyclus als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangemerkt worden. Deze bijscholingsactiviteiten, met deelgebieden, kan verzoekster terug recupereren tijdens de resterende, nog door hem te doorlopen cyclusjaren.

Verzoeker heeft reeds één cyclusjaar (1998) achter de rug. Er resten hem nog 4 cyclusjaren, tijdens dewelke hij nog ruimschoots de vereiste 50 accrediteringseenheden in het deelgebied 2 kan behalen en een bijscholingsactiviteit kan bijwonen in elk van de 8 gedefinieerde deelgebieden. Het niet meetellen van het jaar 1999 voor de accreditering heeft enkel tot gevolg dat verzoeker de vijfjarige cyclus kan beëindigen op het einde van het jaar 2003 in plaats van op het einde van het jaar 2002. Dit brengt aan verzoekster in geen enkel opzicht schade toe.

Bovendien heeft verzoeker het einde van de termijn van 60 dagen afgewacht om een vordering tot schorsing in te stellen. Dergelijke houding ontkracht het hoogdringend karakter van de gevraagde maatregel en hieruit kan aldus reeds afgeleid worden dat het nadeel wel niet zo ernstig en moeilijk te herstellen is : ius vigilantibus fit";

4.2.2. Bespreking

Overwegende dat deze argumenten als volgt worden beoordeeld :

4.2.2.1. Het derven van het forfaitair accrediteringshonorarium ten bedrage van 75.000 frank maakt inderdaad een puur financieel en in casu niet moeilijk te herstellen nadeel uit.

4.2.2.2. Het accrediteringssysteem werd ingesteld om te komen tot "het selecteren van de beste verzorging" en het garanderen van de "beste voorwaarden inzake kostprijs". Zodoende wordt een bijzondere inspanning gedaan "voor de promotie van zowel de kwaliteit als de economie van de tandverzorging" (zie hoger punt 1.4).

Derhalve is het deelnemen aan de activiteiten die tot de accreditering leiden in hoofde van een tandarts hoe dan ook in diens belang en, nog meer, in het belang van zijn patiënten, en dus van de volksgezondheid.

Het is dan ook aannemelijk, ja zelfs wenselijk, dat een tandarts die accreditering wenst te verwerven, los van het eraan verbonden, relatief bescheiden, accrediteringshonorarium;

4.2.2.3. Het bestreden besluit heeft tot gevolg dat, enerzijds, de verzoeker in grote onzekerheid wordt geplaatst omtrent het verder verloop van de vijfjarige bijscholingscyclus, en, anderzijds, het verloop van de bijscholing dreigt vertraging op te lopen.

In het licht van de door de verzoeker geschetste omstandigheden, maakt dit in diens hoofde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

4.2.2.4. Een verzoeker heeft het recht om de wettelijk voorziene beroepstermijn volledig te benutten om zijn verzoekschrift tot schorsing zo accuraat mogelijk op te stellen.

De Raad van State houdt bij het beoordelen van de schorsingsvordering trouwens alleen rekening met de argumenten vervat in dat verzoekschrift.

Het feit dat de verzoeker in casu zestig dagen heeft nodig gehad om zijn vordering in te dienen impliceert geenszins dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen.

4.2.2.5. Uit het bovenstaande moet besloten worden dat ook aan de tweede schorsingsvoorwaarde is voldaan;

5. Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat wat het eerste bestreden besluit betreft de beide schorsingsvoorwaarden zijn vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 september 2000 van het RIZIV, waarbij het beroep van Herman ROEYKENS tegen de beslissing van 6 juli 2000 van het RIZIV, dienst voor geneeskundige verzorging, nationale commissie tandartsen-ziekenfondsen, stuurgroep "Kwaliteitspromotie Tandheelkundigen", ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig juni tweeduizend en een, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.